

**UCHWAŁA Nr
Rady Miasta Szczecin
z dnia**

**w sprawie nadania Pani Joannie Kulmowej tytułu Honorowego Obywatela Miasta
Szczecin**

Na podstawie art. 18 ust. 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591; z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 214 poz. 1805; z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568; z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 4209, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146) oraz § 7 ust. 1 Statutu Miasta (załącznik do uchwały Nr XXX/.598/04 Rady Miasta Szczecina z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie przyjęcia Statutu Miasta Szczecina – Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2005 r. Nr 10, poz. 178, z 2008 r. Nr 78, poz. 1721, z 2009 r. Nr 51, poz. 1307); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

- § 1. Nadaje Pani Joannie Kulmowej tytuł Honorowego Obywatela Miasta Szczecin.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Joanna Kulmowa (ur. 25 marca 1928 r. w Łodzi) – polska poetka, prozaik, autorka utworów scenicznych oraz książek dla dzieci i młodzieży, reżyser. Ukończyła studia aktorskie w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej i Filmowej w Łodzi oraz reżyserię w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Warszawie. Pracowała jako reżyser w teatrach Łodzi, Poznania, Koszalina oraz w Teatrze Wybrzeże, gdzie pełniła funkcję kierownika literackiego. Od 1961 r. do lat 90. XX w. mieszkała w Strumianach pod Stargardem Szczecińskim.

Jako poetka debiutowała w 1952 r., ogłosiła kilka tomów wierszy, m.in. „Fatum na zakręcie”, „Boże umieranie”, „Cykuta i Jonasz, czyli nasza epoka”, „Trefnisiem będąc”, „Wiersze wybrane”. Wiersze Kulmowej są zmienne w nastroju, oprócz liryzmu i refleksji elementy dowcipu i groteski, chętnie odwołują się do świata wyobraźni i humoru. Kulmowa jest autorką utworów scenicznych, librett operetkowych, cyklu psalmów responsoryjnych, słuchowisk radiowych. Znaczącą część jej twórczości stanowią utwory adresowane do młodych odbiorców. Wydała tomiki wierszy dla dzieci, m.in. „Śpiew lasu”, „Wiersze dla Kai”, „Zasypianki”, „Krześlaki z rozwianą grzywą”, „Niebo nad miastem”, „Zagubione światło”. Kierowana do dzieci poezja Kulmowej odznacza się połączeniem humoru i głębokiego liryzmu. Autorka chętnie stosuje elementy słowne, odwołuje się do świata dziecięcych przeżyć i wyobraźni. Zachowując własny, charakterystyczny styl, nadaje wierszom postać refleksyjnej i lirycznej zadumy nad światem.

Jako prozaik opublikowała m.in. pełne poetyckiej fantazji metaforyczne powieści „Wio, Leokadio”, „Stacja ‘Nigdy w życiu’”, w których dzieli się z czytelnikami refleksjami nad podstawowymi treściami ludzkiej egzystencji oraz kształtem współczesnego świata. W 1984 r. wydała tom „Serce jak złoty gołąb”, stanowiący próbę stworzenia nowego typu baśni metaforycznej dla dzieci.

Po wyprowadzeniu się ze Strumian ofiarowała Bibliotece Głównej Uniwersytetu Szczecińskiego wiele cennych pamiątek – obrazy, zabytkowe meble, książki, które pozwoliły stworzyć tzw. „Salę Strumiańską” – miejsce spotkań autorskich, promocji książek, wydarzeń kulturalnych.

Jest członkiem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. W roku 2010 otrzymała tytuł Doktora Honoris Causa Uniwersytetu Szczecińskiego. Na wniosek dzieci otrzymała Order Uśmiechu, który odebrała 24 września 2000 r. w Lublinie. Jest Kawalerem Orderu Uśmiechu posiadającym legitymację z nr 600.

Paweł Bartnik

Przewodniczący Komisji Edukacji i Kultury RM